

Подра Ольга Павлівна

Кандидат економічних наук, доцент

Львівський державний університет внутрішніх справ

МЕТОДИ ОЦІНКИ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Проблемам дослідження та оцінки рівня економічної безпеки підприємства приділено достатньо уваги у науковій літературі. Однак, незважаючи на існуючу теоретичну базу необхідно визнати, що не існує єдиного об'єктивного методичного підходу до оцінки рівня економічної безпеки підприємства, водночас, слід зауважити, що методичні підходи до оцінки економічної безпеки держави та регіону є більш детально дослідженими та розробленими. Саме тому набуває актуальності обґрунтування системного підходу до оцінки рівня економічної безпеки підприємства, дослідження основних підходів та методів.

Аналіз наукової літератури дає підстави зробити висновок, що всі методики оцінки рівня економічної безпеки підприємства можна класифікувати за такими ознаками: за підходами до оцінювання; за використанням експертних оцінок (Рис. 1.). Отже, за першим підходом виділяють індикаторний, ресурсно-функціональний, програмно-цільовий, критеріальний, та метод на основі теорії економічних ризиків.

На основі індикаторного методу оцінка рівня економічної безпеки підприємства проводиться за допомогою індикаторів, які є пороговими значеннями досліджуваних показників та їх порівнянням із фактичними значеннями показників підприємства. Даний метод набув широкого використання, однак, його негативною рисою є високий рівень суб'єктивізму щодо визначення індикаторів показників та встановлення їх порогових значень.

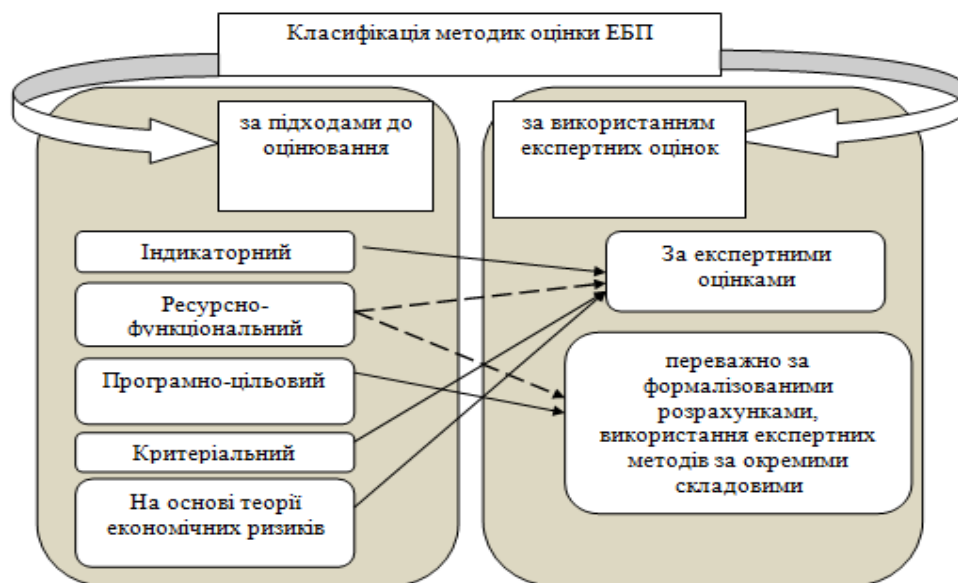

Рис. 1. Класифікація методик оцінки ЕБП

Ресурсно-функціональний метод полягає в здійсненні оцінки економічної безпеки підприємства як за окремими складовими, так і в цілому, передбачає використання експертних методів дослідження в процесі оцінки важливості складових економічної безпеки, оскільки останні не можуть бути уніфіковані, а отже не можуть масово використовуватися на всіх підприємствах у зв'язку з відмінностями їх галузевої приналежності та організаційно-правових форм.

Програмно-цільовий метод оцінки рівня економічної безпеки передбачає використання складних математичних методів та розрахунків, отримання точних та чітких результатів в результаті теоретичного дослідження, водночас, отримані результати важко використовувати в практичній діяльності. На основі критеріального методу оцінка рівня економічної безпеки проводиться за допомогою вибору її критеріїв таких як обсяг інвестицій, вартість підприємства та основні показники фінансової діяльності.

Підхід на основі теорії економічних ризиків передбачає моделювання можливих загроз економічній безпеці та їх аналізу. Для різних загроз розраховується рівень ризику, вірогідності, невизначеності. Слід зауважити, що в науковій літературі питанням методик оцінки ризиків присвячено мало уваги, те саме стосується і досліджень опору загрозам, а отже звужує поняття економічної безпеки підприємства.

В основі другого підходу використовуються експертні оцінки, які доцільно згрупувати у 2 види:

- відповідно до першої методики рівень економічної безпеки оцінюється переважно за експертними оцінками, мають високий рівень суб'єктивності а отже не дозволяють приймати обґрунтовані рішення та не можуть бути основою для ефективного управління підприємством;

- відповідно до другої методики оцінка рівня економічної безпеки проводиться за формалізованими розрахунками, а експертні методи використовуються лише для окремих складових. метод є більш об'єктивним, однак, метод є громіздким, неоднозначним та містить суперечливість розрахунків, тому не може повноцінно використовуватися в якості інструмента управління підприємством.

Список використаних джерел

1. Льяшенко, С. М. Складові економічної безпеки підприємства і підходи до їх оцінки / С. М. Льяшенко // Актуальні проблеми економіки. – 2003. – № 3. – С. 12-19.
2. Камышникова, Э. В. Методы формирования комплексной оценки уровня экономической безопасности предприятия / Э. В. Камышникова // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 12(102). – С. 87-92.
3. Коваленко В.В. Методичні підходи щодо діагностики рівня економічної безпеки підприємства / В.В. Коваленко // Молодий вчений. – 2016. – № 4. – С. 85-88.

Гуцькіна Євгенія Валентинівна

*Національний університет «Острозька академія»
Науковий керівник: Ковальчук Віталій Миколайович
Національний університет «Острозька академія»*

ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ ОБ'ЄДНАННЯ ПІВНІЧНОЇ ТА ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ

Початок 2018 року підніс приємний сюрприз як жителям Корейського півострова, так і країнам регіону: Сеул і Пхеньян демонструють готовність до розрядки (роззброєння). На Міжкорейському Саміті, який відбувся 18-20 вересня 2018 року обидві сторони заявили про готовність вжити додаткових заходів: ліквідувати ядерні об'єкти в північній частині КНДР в повіті Йонбені, де дійсно зосереджені установи, провідні ядерні розробки. Уряд Республіки Корея 23 жовтня цього року ратифікувала Пхеньянську декларацію, яка допоможе прискорити денуклеаризацію Корейського півострова.

Проте, до яких наслідків приведе зближення двох Корей та якого значення набуде ця «дружба» на міжнародному рівні.

Метою даного дослідження є аналіз економічних відносин між Корейським півостровом та провідними країнами світу, та визначення наслідків зближення КНДР та РК для країн в цілому.

Країна, яка виграє у цій ситуації – це Китай. Для Китаю будь-який сценарій нормалізації на Корейському півострові вигідний.

Існує чимала ймовірність того, що з об'єднанням Кореї американо-корейський альянс поступово втратить значення, і корейська держава з американського сателіта перетвориться в китайський – за умови, що Південна Корея поглине Північну, а не навпаки.

Для Росії нормалізація відносин на Корейському півострові – це хороша новина, з однієї сторони. Південна Корея розраховує, що об'єднання залізниць з КНДР дозволить запустити перший потяг від Владивостока до Сеула через три-чотири роки. Існує також можливість будівництва російського газопроводу в Південну Корею, це обіцяє Росії десятки мільярдів доларів прибутку і дозволить збільшити економічну присутність Росії в Південній і Північній Кореї. Щоправда з іншої сторони, у разі об'єднання Корей знову постає питання про те, в чиєму таборі виявиться нова держава – китайському чи американському. У першому випадку новий союзник з'являється у Китаю, а не у Росії, а в другому – американські ракети наближаються до російського кордону.

Країну «вранішнього сонця» – Японію не влаштовують обидва сценарії. Гегемонія Китаю – значна загроза для Японії, і поява в регіоні китайського союзника ще більше ускладнить відносини Токіо і Пекіна. У цьому випадку Японія буде першою в черзі на розміщення на своїй території американських протиракетних комплексів. У разі обмеженого зближення Пхеньяна і Сеула Японія теж виявиться у не вигідному положенні, оскільки диригувати цим процесом, швидше за все, буде Китай.

Одна з наймогутніших країн – США не зацікавлена у відновленні відносин КНДР та РК, оскільки вона втрачає цінного союзника та клієнта в обличчі останньої. Підписані дуже серйозні меморандуми і договори про постачання озброєнь на територію Південної Кореї, і будь-які кроки, які свідчать, що буде розрядка напруженості на Корейському півострові, будуть не вигідні військово-промислового комплексу США. Ті ж американські системи ТНААД тоді не потрібно буде поставляти в Південну Корею, а це – мільярдний контракт.

Для Північної Кореї наслідки об'єднання підуть на користь: по всьому Корейському півострові поширяться високі технології, яких так не вистачало КНДР для розвитку економіки. Приплив нових